

KRAJŠNIKI ZA VAS – Prejšnji četrtak je folklorna skupina iz Kladuše pod naslovom »Krajsniki za vas« priredila v Festivalni dvorani kulturno prireditev za naše delavce iz sosednjih republik. Komisija za kulturno dejavnost pri občinskem sindikalnem svetu, ki je bila tudi prireditelj dobro obiskane predstave, že dalj časa resno razmišlja, kako bi takšne kulturne manifestacije postale bolj pogoste.

Slika: T. Bratok

pisma bralcev

Pritožbe in prošnje iz Dobrave

Marsikdo ne ve kje je zaselek Dobrava na Črnučah, saj stoji skupina hiš na repu Titove ceste od Črnuč proti Domžalam. Prav zato, ker smo na repu nas vsi SIS in razne skupnosti tako radi pozabijo pri delitvi raznih nujno potrebnih človeških dobrin.

Vsi Črnučani in drugi, ki berejo moje sestavke v »Zboru občanov« si mislijo – ta ženska pa vedno samo kritizira; res je, kritiziram in prosim za vseh 19 hiš v naši vasi. Vsi prebivalci zaselka smo davkoplačevalci in nikdar pozabljeni tudi pri vseh drugih družbenih dejavnostih, imamo pa pravico za ta del Titove ceste zahtevati tudi majhen kos družbenih dobrin.

Prvič: za avtobusno postajališče prosimo že veliko let zastonj. Res sem radovedna, če bi Ljubljancani hodili pol ure daleč do prve avtobusne postaje, pa še po tako prometni cesti kot je štajerska vpadnica.

Ker se je po Črnučah končno začelo z rekonstrukcijo Titove ceste, prosimo, da se tudi pot, ki poteka ob magistralni cesti Ljubljana–Celje do Dobrave uredi in zavaruje tako, da bomo varni pešci in kolesarji. Ta pot naj bi za prebivalce zaselka Dobrave veljala kot varen pločnik do časa zgraditve obvoznice.

Omenjena pot je sedaj stranski pas za prehitvanje avtomobilov, posebno pri zastojih in v konicah. Vedno bolj pa se uveljavlja kot parkirišče za osebna vozila in tudi za najtežje tovornjake in cisterne. Ali Vodna skupnost kaj pomisli, da 30-tonski tovornjaki, naloženi z vsemi mogočimi nevarnimi materiali, vozijo nad napeljavno vodovoda in tudi mednarodnega telefonskega kabla?

Ob zastojih smo primorani, da vdihavamo s plini nasičen zrak, ko vozila po polji vozijo, zakaj bi morali vdihavati še smrad in

pline parkiranih vozil, ki pri izpeljavanju zavijejo v smrad in prah bližnje hiše. Zakaj se šolarji morajo umikati motornim vozilom na tej poti na magistralno cesto? Zakaj cestarji ne postavijo drugih smernikov, če le-te avtomobili vedno prevozijo?

Še veliko je zakajev, toda za te nepravilnosti ni nikdar nihče kriv. Ali so cestno prometni znaki res tako dragi, da jih Dobravci ne zaslužimo? Nujno sta potrebna dva prometna znaka: eden za omejitev hitrosti čez naselje (doslej so bile že tri žrtve pešcev domačinov, od teh dve smrtni) ali pa predstavitev že stoječega znaka na konec Titove ceste (hišna št. 441 je zadnja hiša med Črnučami in občino Domžale).

Drugi prometni znak je nujen za prepoved parkiranja po celotni dolžini poti. Prometni znak za prepoved vožnje vsem motornim vozilom je potrebno postaviti tudi na nasprotnem koncu t. j. ob koncu poti pri kužnem znamenju. Nujno potrebna je tudi zebra preko ceste, ker je prehod preko ceste smrtno nevaren, saj vozila drviijo z nezmanjšano hitrostjo preko naselja, ki je strnjeno ob cesti.

Elektro Ljubljana – okolica pa bi opozorila, da bi bil že čas t. j. od spomladi dalje namestiti svetilko javne razsvetljave, ki je padla na tla pod hišo št. 425.

Poznano nam je, da se bode na Črnučah, Ježi in Nadgorici postavile tel. javne govorilnice. Dobrava je zopet izvezeta. Razumem, da nas je malo, telefonska napeljava pa je draga. Toda pripravljeni smo na samoprisepek.

Ali je res nemogoče uporabiti že obstoječo žično napeljavo, ki poteka do skladišča Chemo za napeljavo telefona v posamezne hiše? Če je pomoč nujna v ev. nesreči ali bolezni je polurna oddaljenost do skladišča Chema v gozdu ali do pošte na Črnučah predolga in predolgotrjna.

Obračam se na uredniški odbor glasila »Zbor občanov« s prošnjo, da se pri

odgovornih institucijah pozanima in nam odgovori na naše želje in prošnje, navedene v tem sestavku.

Emma Bizjak
Črnuče, Titova 384

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Za spremembo nismo nikjer prosili za odgovor in pojasnila. Pričakujemo, da nam jih bodo odgovorni sporočili najkasneje do torka, 13. novembra. Če ne bo nič – pa nič! Morda pa se bo oglasila vaša nova krajevna skupnost Franca Ravbarja?

Kaj pa delavska kontrola?

Že nekaj let opazujem promet na Titovi cesti proti Črnučam in naprej proti Štajerski. Posebno zanimivo je vsak petek. Že od 11. ure dalje se prično pomikati osebni avtomobili po navedeni cesti iz Ljubljane, pa ne samo v poletnih mesecih, ko so dopusti, temveč tudi v času, ko smatramo, da imamo dopuste že za seboj.

Vsekakor je ta ura pregodnja za odhode na vikend. Saj delamo tudi ob petkih najmanj do 14. ure, oz. še dlje. Po prometu sodeč pa ni tako. Že zgodaj se odpravljamo iz Ljubljane in pisarne so ob 11. oz. 12. uri že deloma prazne, obrtniki že zapirajo svoje delavnice itd.

Vprašamo se lahko, kaj delajo naše delavske kontrole. Komu je dano že ob 11. uri oditi iz Ljubljane, ko smo še sredi delovnega dne? Kdo si je vzel tak privilegij? Tovarniški delavci prav gotovo ne.

Videti je, da se pristojni v delovnih organizacijah prav malo menijo za take spodrsilaje v disciplini. Dobro bi bilo, da bi si delavci pri izhodnih vratih zabeležili predčasne izhode ob petkih, saj moramo vsi delati 42 ur na teden. Naša produktivnost dela je še zmeraj tako nizka, da nam ni mogoče vsaj za sedanje gospodarsko obdobje znižati delovnega časa pod 42 ur tedensko. Tisti ki jim je malo mar za boljše delo pa naj kar imajo predčasni vikend.

P. I.

Tapiserije v Krki

Razstavlja Dunja Linarič-Vahtar

Tapiserija kot način likovnega izražanja šele prodira v umetnost iz svojih prvotnih obrtno-dekorativnih funkcij. Vendar pa najdemo v novjšem času vse več umetnikov, ki se odločajo za tak način, od akademskih slikarjev do likovnih samoukov. Nekam vmes bi lahko postavili ljubljankanko Dunjo Linarič-Vahtar, ki razstavlja svoje tapiserije že kar v tretji bežigrajski delovni organizaciji, v razstavnem prostoru Krke na Titovi 99. Avtorica je sicer rojena v Mariboru, a sedaj živi v Ljubljani, kjer je tudi

končala šolo za oblikovanje in Pedagoško akademijo. Za seboj ima že devet samostojnih razstav v Ljubljani, Portorožu, Trstu in Celovcu in je povsod naletela na ugoden odziv. Z dinamičnimi barvami in oblikami, z estetskim nastopom pritegne obiskovalca, da se pomudi ob razstavljenih delih, ki izražajo avtoričino notranje doživljanje z nekakšno igro urejenega nereda.

Razstava tapiserij Dunje Linarič-Vahtar bo na ogled do 27. novembra.

RAZSTAVE

Gorjupovi »čevlji« po Sloveniji

Mladi bežigrajski akademski slikar Tomaž Gorjup uspešno predstavlja svojo serijo na temo s čevlji slovenskemu občinstvu. Ljubljancani so si razstavo lahko ogledali v Mali galeriji, zanimive slike pa so med drugim visele tudi v Piranu in Novem mestu. Trenutno so razstavljeni v Celju, kjer je med obiskovalci precej navdušenih za Gorjupovo slikarstvo.

V zagrebški galeriji instituta Ruder Bošković je bila od 16. do 26. oktobra v okviru sodelovanja med pobratenimi občinami Medveščak iz Zagreba, Palilula iz Beograda, Center iz Sarajeva in Bežigrad iz Ljubljane razstava umetni-

ške fotografije. Razstavljaljo je devet ljubljanskih avtorjev, ki so se predstavili s fotografijami na štiri teme: človek, narava, voda in arhitektura.

V razstavnem prostoru Commerca na Einspielerjevi bodo še zadnjič v naši občini na ogled risbe trebinjskega slikarja Ljubomira Milojevića, ki je te risbe predstavil že v Bežigrajski galeriji in v družbenem domu Stadion. Razstava bo odprta do 25. novembra. Naj še enkrat omenimo, da je gostovanje Ljubomira Milojevića plod kulturnega sodelovanja med pobratenimi občinami.

Koncert v Stožicah

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Slovenije Stožice je v petek, 26. oktobra, organizirala koncert dveh kitaristov. Dvorano za koncert, na katerem sta nastopila Bora Frass in Aleš Peklenik, je odstopila osnovna šola Danile Kumar. Organizacija koncerta je bila zgledna, poskrbljeno je bilo celo za tiskovni center. Kitarista sta v uro in trideset trajajočem koncertu zaigrala nekaj lastnih in drugih skladb. Okrog dvesto poslušalcev, v glavnem mladina, je zelo toplo sprejelo njun nastop.

Glede na zelo dober sprejem publike in veliko zanimanje, bo OO ZSMS poskušala organizirati še kak tak koncert in k sodelovanju pritegniti tudi glasbenike od drugod. Pri tem upajo, da jim bo šola zopet odstopila dvorano, kar verjetno ne bo problem, saj so mladinci dvorano takoj po nastopu v nekaj minutah spet spremenili v jedilnico.

S. JANKOVIČ

Nova imena

Razstava članov bežigrajske sekcije Društva slovenskih likovnih umetnikov

Nekakšen vrh razstavnega programa v Bežigrajski galeriji predstavlja vsakoletna razstava del članov bežigrajske sekcije Društva slovenskih likovnih umetnikov. Ob otvoritvi tradicionalne razstave, s katero se je sekcija že tretje leto predstavila bežigrajskemu in seveda posredno širšemu ljubljanskemu občinstvu, lahko z veseljem ugotovimo, da je razstava kvalitetno na še višji ravni od prejšnjih dveh. Tudi umetniki so se odzvali v več-

jem številu, saj jih letos razstavlja kar sedemnajst, slikarjev in štirje kiparji. Na letošnji razstavi so se pojavila nova imena: Breda Jontes, Lojze Čemažar, Irena Špendl, Ignac Kofol in Tone Demšar, sami mladi umetniki, ki so tokratni razstavi dali poseben pečat. Da je razstava naletela na velik in lep sprejem med občinstvom, pričajo številne izjave in pohvale v knjigi vtisov.

Letošnja razstava bežigrajske sekcije DSLU pa ni bila le v Bežigrajski galeriji, ampak je bila septembra še v Jelovškovi galeriji v Mostah, 9. novembra pa jo bodo odprli v Galeriji mestne hiše v Kranju. Otvoritve v Bežigrajski galeriji, ki je bila 15. oktobra, so se poleg avtorjev udeležili tudi nekateri vidni družbenopolitični delavci naše občine. V kratkem kulturnem programu je nastopila mlada pianistka Eva Uršič, o razstavi in avtorjih pa je nekaj besed povedal umetnostni zgodovinar Franc Zalar, ki je pohvalil homogenost razstave kljub generacijskim in stilnim razlikam med avtorji, saj je vsak nastopil le z dvema ali tremi deli. Vsekakor pa velja, da predvsem mlajši avtorji zaslužijo, da bi se predstavili čimprej, morda že prihodnje leto, tudi samostojno v Bežigrajski galeriji.

M. B.

**VZEMI SI ČAS –
NE ŽIVLJENJE!**

**Zmanjšuj hitrost
pred ovinkom!**

JANEZ KALIŠNIK RAZSTAVLJA V ZRMK – V Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij so po 1. maju odprli že deveto razstavo. Zanimanje za kulturo v tej sredini torej narašča, za kar je dokaz tudi otvoritev razstave našega občana Janeza Kališnika. Kališnik razstavlja 21 del v olju, v glavnem gorenskih motivov in tihotilij. Na otvoritvi je zapel tudi kvartet Zora (na sliki), ki deluje pri Kulturnoprosvetnem društvu Savlje-Kleče.